

NEWSLETTER
PRAWNO-PODATKOWY
DLA CZŁONKÓW KIGPR

AXELO FLASH

MAJ 2024

ZMIANY W PRAWIE I PODATKACH / AKTUALNOŚCI

Minister Klimatu i Środowiska wydał drugie zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego

Decyzją z 10 czerwca 2024 r. Minister Klimatu i Środowiska udzielił „PolKa” Operator Systemu Kaucyjnego Not For Profit S.A. zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego. To już drugi podmiot uprawniony do utworzenia systemu. Zezwolenie wydane na rzecz POLKA obejmuje puszki, plastikowe butelki i szklane butelki wielokrotnego użytku.

Pierwsze zezwolenie zostało wydane w marcu b.r. na rzecz Krajowego Systemu Kaucyjnego Zwrotka S.A. Uprawnia ono do stworzenia systemu dla wprowadzających na rynek napojów w opakowaniach objętych kaucją i zwrotu tej kaucji użytkownikowi końcowemu. Zgodnie z warunkami wydanego zezwolenia, Krajowy System Kaucyjny Zwrotka S.A. powinien uruchomić system od 31 stycznia 2025 r.

W resorcie środowiska rozpatrywany jest obecnie kolejny wniosek o wydanie zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego. Ubiega się o nie „OK” Operator Kaucyjny S.A. O zezwolenia będą starać się także producenci napojów bezalkoholowych i piwa. W czerwcu b.r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydał zgody na utworzenie przez producentów z branży napojowej i browarniczej spółek, które mają być odpowiedzialne za utworzenie operatorów systemu kaucyjnego. Pierwsza z nich dotyczy transakcji z udziałem: Coca-Cola HBC, Colian, Żywiec-Zdrój, Grupa Maspex, Nestle Polska, Pepsi-Cola General Bottlers Poland, Red Bull, Oshee Polska, Zbyszko Company, Orangina Schweppes Polska, Nałęczów Zdrój oraz Van Pur. Druga obejmuje: Carlsberg Polska, Kompanię Piwowarską oraz Grupę Żywiec.

Zezwolenia wydane przez Ministra Klimatu i Środowiska umożliwiają firmom wprowadzającym na rynek napoje w opakowaniach przystąpienie do systemu kaucyjnego. W krajach członkowskich Unii Europejskiej działa co do zasady jeden operator systemu kaucyjnego, utworzony przez producentów napojów lub przy udziale państwa. Polska przyjęła jednak model, dopuszczający równoległe funkcjonowanie kilku operatorów.

Ustawa o systemie kaucyjnym – podsumowanie prac w Ministerstwie Klimatu i Środowiska

Podczas konferencji prasowej, która odbyła się w dniu 13 czerwca b.r., Wiceminister Klimatu i Środowiska Anita Sowińska podsumowała dotychczasowy przebieg prac związanych z nowelizacją ustawy o systemie kaucyjnym.

Z informacji przekazanych przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska wynika, że:

- / z końcem maja zakończyły się konsultacje i opiniowanie projektu ustawy o zmieniającej ustawę o gospodarce opakowaniowej i odpadami opakowaniowymi,
- / w projekcie ustawy uwzględniono postulat branży mleczarskiej dotyczący wyłączenia z systemu kaucyjnego opakowań po mleku i produktach mlecznych,
- / opracowano nowy logotyp systemu kaucyjnego. Ma on pojawić się na opakowaniach zwrotnych już w 2025 r. Wzór oznakowania dostępny jest na stronie Ministerstwa Klimatu i Środowiska pod adresem: <https://www.gov.pl/web/klimat/oznakowanie-opakowan-w-systemie-kaucyjnym>,
- / Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wysokości kaucji w sprawie wysokości kaucji dla poszczególnych rodzajów opakowań objętych systemem kaucyjnym uzyskało notyfikację organów unijnych i zostało podpisane przez Minister Klimatu i Środowiska. Rozporządzenie ma zostać ogłoszone w Dzienniku Ustaw w czerwcu albo na przełomie czerwca/lipca.

System kaucyjny w Polsce ma ruszyć 1 stycznia 2025 roku.

Nowe wytyczne Ministerstwa Finansów w sprawie kontroli podatkowych

Ministerstwo Finansów przekazało nowe wytyczne do urzędów skarbowych. Planowane jest zmniejszenie uciążliwości kontroli podatkowych poprzez skrócenie ich czasu oraz zwiększenie roli czynności sprawdzających. Zgodnie z zaleceniami kontrole u przedsiębiorców nie powinny trwać dłużej niż sześć dni w roku. Czynności sprawdzające mają być pierwszym krokiem przed wszczęciem kontroli podatkowej, jeśli będzie to absolutnie konieczne.

Zbigniew Stawicki, zastępca szefa KAS, wyjaśnił, że nowe wytyczne nakładają obowiązek skracania czasu kontroli i podkreślają, że najpierw powinny być podejmowane działania mniej angażujące podatnika, takie jak czynności sprawdzające.

Widoczne są zarówno zalety, jak i wady takiego rozwiązania. Urzędy skarbowe często nadużywają poszczególnych przepisów żądając od podatników dokumentów poza oficjalnymi procedurami, co prowadzi do gromadzenia materiałów, które mogą być użyte w późniejszych kontrolach. Podkreślamy, iż brak precyzyjnych przepisów może prowadzić do nadużyć. Czynności sprawdzające często stanowią zapowiedź kontroli podatkowej lub też ją zastępują, co może być mniej angażujące dla podatnika, jednak ograniczyć jego uprawnienia. Czynności te powinny mieć, wobec tego ograniczony zakres i nie mogą zastępować pełnej kontroli podatkowej. Podatnicy powinni być świadomi swoich praw, jak również powinni odmawiać przekazywania dokumentów wykraczających poza zakres czynności sprawdzających. Ponadto, podatnik powinien odpowiadać na żądania organów podatkowych tylko wtedy, gdy są one uzasadnione i zgodne z przepisami.

Ministerstwo Finansów rozpoczyna konsultacje w sprawie podatku u źródła

Ministerstwo Finansów zainicjowało szerokie konsultacje dotyczące podatku u źródła (WHT). Punktem wyjścia jest projekt objaśnień z września 2023 roku, który mimo krytyki ze strony ekspertów wpływa na praktykę organów podatkowych.

W konsultacjach biorą udział przedstawiciele przedsiębiorców. Powstały grupy robocze, które zajmują się trzema kluczowymi kwestiami: rzeczywisty właściciel płatności (beneficial owner, BO), ustalanie rzeczywistego właściciela należności (look-through approach, LTA) oraz zasady podlegania opodatkowaniu (subject to tax, STT). Prace mają zakończyć się do grudnia 2024 roku. Jakub Jankowski, zastępca dyrektora departamentu podatków dochodowych w Ministerstwie Finansów, podczas Kongresu Rady Podatkowej Lewiatan, zapowiedział ułatwienia w zakresie compliance.

Zaznaczył, że obecna sprawozdawczość jest nadmiernie rozbudowana i ministerstwo rozważa, jak ją ograniczyć, zwłaszcza w zakresie weryfikacji kontrahentów.

Konsultacje to krok w dobrym kierunku, ale potrzebna jest kompleksowa reforma podatku u źródła. Najwięcej zmian wymagają przepisy dotyczące rzeczywistego właściciela oraz zasady look-through approach. Konsultacje prowadzone przez Ministerstwo Finansów są ważne, ale przedsiębiorcy oczekują przede wszystkim zmiany przepisów. Nawet najlepsze objaśnienia nie mogą zmienić przepisów, które są źródłem problemów i złej praktyki organów podatkowych. Eksperti i przedsiębiorcy liczą więc na kompleksową reformę WHT, która rozwiąże problemy związane z obecnymi przepisami i praktyką organów podatkowych.

Obowiązkowy KSeF odroczone do dnia 1 lutego 2026 r.

W dniu 5 czerwca 2024 r. Prezydent RP podpisał Ustawę z dnia 9 maja 2024 r. zmieniającą ustawę o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw, której celem jest wydłużenie do dnia 1 lutego 2026 r. daty wejście w życie przepisów dotyczących obowiązku wystawiania przez podatników podatku od towarów i usług faktur ustrukturyzowanych przy użyciu Krajowego Systemu e-Faktur (KSeF).

Zgodnie z informacjami przekazanymi na stronie Ministerstwa Finansów podpisana ustawa zakłada niezbędne przesunięcie daty rozpoczęcia obowiązywania obligatoryjnego KSeF na 1 lutego 2026 r. oraz utrzymuje półroczne odroczenia (do końca lipca 2026 r.) niektórych obowiązków związanych z KSeF. Ministerstwo Finansów podjęło również decyzję o podzieleniu prac legislacyjnych nad ustawą nowelizującą ustawę KSeF na dwie części. W drugim projekcie legislacyjnym ministerstwo przedstawi propozycje uproszczeń obowiązków związanych z wdrożeniem KSeF oraz zaproponuje etapowe wejście w życie obowiązkowego KSeF:

- / 1 lutego 2026 r. dla przedsiębiorców, których wartość sprzedaży (wraz z kwotą podatku) przekroczyła w 2025 r. 200 mln zł,
- / 1 kwietnia 2026 r. dla pozostałych przedsiębiorców.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o podatku leśnym oraz ustawy o opłacie skarbowej

W dniu 17 czerwca 2024 r. na stronie Rządowego Centrum Legislacji opublikowano projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o podatku leśnym oraz ustawy o opłacie skarbowej.

Największe zmiany będą miały miejsce w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych, a w szczególności w zakresie opodatkowania budowli. Powyższe jest spowodowane wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 4 lipca ubiegłego roku (SK 14/21), gdzie uznano za niekonstytucyjne odesłanie definicji budynku oraz budowli do ustawy poza podatkowej (Prawa Budowlanego).

Jednocześnie w projekcie ustawy przewidziano 28 kategorii obiektów, które w ocenie autora projektu zostaną uznane za budowle na cele podatku od nieruchomości. Będą to m.in. kontenery (trwale związane z gruntem), wiaty czy obiekty ziemne, jak również obiekty, które do chwili obecnej traktowane były jako tymczasowe obiekty budowlane niepodlegające opodatkowaniu (hale namiotowe).

Zmiany obejmą również opodatkowanie garaży, które zostaną opodatkowane jako część mieszkalna budynku, czyli znacznie niższą stawką podatkową niż do tej pory. W tym zakresie nowelizacja również wynika z orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego (SK 23/19).

Projektowana ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2025 r., z wyjątkiem art. 2 pkt 2 lit. b ustawy (dot. wyłączenia ze zwolnienia z podatku od nieruchomości dla terminali kolejowych), dla którego przewiduje się wejście w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia ustawy z mocą od dnia 1 stycznia 2024 r.

Projekt nowelizacji ustawy Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw

Rozpoczął się etap konsultacji projektu nowelizacji ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa. Jedną z głównych zmian dotyczy usunięcia ograniczenia czasowego dotyczącego złożenia wniosku o zwrot nadpłaty, aby podatnicy mogli uzyskać pełne oprocentowanie od dnia jej powstania aż do dnia zwrotu.

Dotychczas, podatnik musiał złożyć wniosek o zwrot w ciągu 30 dni od publikacji wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej lub orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Nowelizacja ma na celu zapewnienie oprocentowania za cały okres przetrzymywania przez organy skarbowe nadpłaconych środków, niezależnie od terminu złożenia wniosku. Wskazana nowelizacja wynika z wyroku TSUE z dnia 8 czerwca 2023 r., który uznał ograniczenie czasowe przewidziane w obowiązującej ustawie za sprzeczne z prawem unijnym.

Nowelizacja wprowadza nowy zapis, który gwarantuje oprocentowanie nadpłat powstałych w wyniku orzeczeń za cały okres od dnia ich powstania do dnia ich zwrotu - art. 78 § 3 pkt 8 Ordynacji podatkowej. Koniec okresu naliczania oprocentowania został zdefiniowany w zmodyfikowanym przepisie, który przewiduje zakończenie naliczania w dniu zwrotu nadpłaty, zaliczenia jej na poczet zobowiązań bieżących lub przyszłych, lub w dniu złożenia wniosku o takie zaliczenie. Dodatkowo, projekt uwzględnia przepis przejściowy, który stosuje nowe zasady do nadpłat powstałych przed wejściem w życie nowelizacji, które nie zostały jeszcze zwrócone lub zaliczone na poczet innych zobowiązań podatkowych.

Nowelizacja ma obowiązywać po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

Podstawa prawna:

1. *Projekt nowelizacji ordynacji podatkowej oraz niektórych innych ustaw (nr UC24) – projekt w konsultacjach,*
2. *Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 z późn. zm.).*

Nowe obowiązki dla sprzedających przez Internet

Z dniem 1 lipca zostaną wprowadzone nowe przepisy mające na celu lepsze monitorowanie handlu internetowego. Nowelizacja ustawy nakłada nowe obowiązki zarówno na operatorów platform internetowych, jak i ich użytkowników. Operatorzy platform internetowych będą zobowiązani do raportowania informacji o sprzedawcach, którzy przekroczą limit 30 transakcji lub osiągną przychód równowartości 2000 euro w ciągu roku. To oznacza, że organy podatkowe uzyskają dostęp do danych o sprzedawcach, którzy przekroczą którykolwiek z tych limitów. Sprzedający, z kolei, będą musieli dostarczyć operatorowi danej platformy wszystkie wymagane przez niego dane, aby uniknąć zawieszenia transakcji czy blokady środków.

Przepisy te stanowią odpowiedź na wymogi dyrektywy DAC7, której celem jest ujednoczenie zasad raportowania przez platformy cyfrowe w całej Unii Europejskiej, aby zwalczać szarą strefę i unikanie opodatkowania. Przepisy przewidują raportowanie danych sprzedawców, którzy przekroczą wspomniane limity. Informacje o transakcjach poniżej tych progów nie będą przekazywane do organów podatkowych, co zapewnia pewien margines bezpieczeństwa dla drobniejszych sprzedawców. Raportowanie będzie uwzględniać także zwroty. Jeśli w ciągu roku liczba transakcji przekroczy limit 30, ale część z nich zostanie anulowana, dane sprzedawcy nie zostaną zgłoszone, o ile liczba realnych transakcji ostatecznie nie przekroczy 30. Nowe przepisy obejmują również najem nieruchomości przez platformy takie jak Airbnb czy Booking.com. Dane z najmu krótko i długoterminowego, z wyjątkiem hoteli realizujących ponad 2000 transakcji rocznie, będą również przedmiotem raportowania.

Pierwsze raporty zostaną przekazane do szefa Krajowej Administracji Skarbowej do końca stycznia 2025 roku za lata 2023 i 2024.

Podstawa prawna:

1. *Dyrektywa Rady (UE) 2021/514 z 22 marca 2021 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania,*
2. *Ustawa z dnia 23 maja 2024 r. o zmianie ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami oraz niektórych innych ustaw, druk nr 311.*

Podatek od nieruchomości jako koszt podatkowy

W interpretacji indywidualnej z dnia 7 maja 2024 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej potwierdził, że przedsiębiorca może zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów podatek od nieruchomości opłacany za lokal wynajęty na potrzeby działalności gospodarczej.

Wnioskodawcą był przedsiębiorca prowadzący jednoosobową działalność gospodarczą w zakresie handlu oraz usług. Mężczyzna korzysta z dwóch wynajętych sklepów, w których sprzedaje biżuterię oraz zegary i zegarki. Wnioskodawca początkiem roku podpisał aneks do umowy najmu jednego ze sklepów, na mocy którego zobowiązał się do opłacania, oprócz czynszu, części podatku od nieruchomości. Mężczyzna, zgodnie z postanowieniami aneksu, ma go uiszczać kwartalnie, na podstawie decyzji burmistrza gminy. Po dokonaniu zapłaty, mężczyzna jest zobowiązany do przedłożenia kopii papierowego wydruku potwierdzającego dokonanie przelewu. Z kolei, Wnioskodawca wystawia fakturę.

W związku z powyższym, mężczyzna chciał się upewnić, czy wydatki poniesione na podatek od nieruchomości można zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów. Jego zdaniem tak, ponieważ z umowy najmu jednoznacznie wynika, że w przypadku nieopłacenia części podatku, właściciel nieruchomości będzie uprawniony do wypowiedzenia umowy najmu. W konsekwencji powyższego, przedsiębiorca nie mógłby uzyskiwać przychodów z działalności.

Organ podatkowy, uznał stanowisko Wnioskodawcy za prawidłowe wskazując jednocześnie, że podatkowym kosztem mogą być takie wydatki, które pozwolą podatnikowi na efektywne wykonywanie swoich obowiązków zawodowych. Zazaczył również, że duże znaczenie ma treść umowy najmu. Powinno z niej wynikać, jakie wydatki związane z wynajmowanym lokalem ponosi właściciel, a jakie najemca. W przedmiotowej sprawie, aneks do umowy najmu lokalu wskazuje, że przedsiębiorca jest zobowiązany do opłacenia części podatku od nieruchomości. Jak zauważył organ podatkowy, ponoszenie tego wydatku sprawia, że Wnioskodawca może korzystać z lokalu, co pozwala mu osiągnąć przychody z prowadzonej działalności. W związku z powyższym opłacony podatek od nieruchomości można zaliczyć do kosztów uzyskania przychodu.

Podstawa prawna:

Pismo z dnia 7.05.2024 r., wydane przez: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, 0113-KDIPT2-1.4011.203.2024.2.ID, Podatek od nieruchomości jako koszt podatkowy.

Estoński CIT – wydatki niezwiązane z działalnością gospodarczą

W interpretacji indywidualnej z dnia 22 maja 2024 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej potwierdził, że wpłaty na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON), o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 44), nie są wydatkami niezwiązanymi z działalnością gospodarczą i tym samym nie podlegają opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek.

Wnioskodawcą była Spółka będąca podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych oraz polskim rezydentem podatkowym, posiadającym nieograniczony obowiązek podatkowy na terytorium RP. Spółka od 1 stycznia bieżącego roku stosuje ryczałt od dochodów spółek – tzw. estoński CIT. Wnioskodawca w prowadzonej działalności gospodarczej zatrudnia 158 pracowników i spełnia warunki niezbędne do stosowania estońskiego CIT. Dodatkowo, Spółka jako podmiot zatrudniający ponad 25 pracowników oraz ze wskaźnikiem zatrudnienia osób niepełnosprawnych poniżej 6%, jest zobowiązana do wpłacania kwot na PFRON.

Zdaniem Wnioskodawcy, wskazane powyżej kwoty nie są wydatkami niezwiązanymi z działalnością gospodarczą i w związku z tym nie podlegają opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek na podstawie art. 28m ust. 1 pkt. 3 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

W ocenie Wnioskodawcy obowiązek ponoszenia wpłat na PFRON wynika z faktu prowadzenia działalności gospodarczej i zatrudniania określonej liczby pracowników. Z uwagi na powyższe oraz fakt, że wpłaty na PFRON są świadczeniami przymusowymi i bezwrotnymi, nie może budzić wątpliwości, że dokonywanie wpłat z tego tytułu jest związane z działalnością gospodarczą.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej uznał stanowisko Spółki za prawidłowe, wskazując jednocześnie, że zgodnie z objaśnieniami podatkowymi z 23 grudnia 2021 r. opracowanymi przez Ministerstwo Finansów w formie Przewodnika do Ryczałtu od dochodów spółek "za wydatki niezwiązane z działalnością gospodarczą będą uznane publicznoprawne wydatki o charakterze sankcyjnym, np. kary, grzywny czy odsetki od nieterminowego uregulowania zobowiązania podatkowego. Takie wydatki oprócz tego, że mają charakter sankcyjny, nie są również poniesione w celu osiągnięcia, zabezpieczenia lub zachowania źródła przychodów jak również ich ponoszenie nie jest podstawą prowadzenia działalności gospodarczej."

W związku z powyższym, organ zauważył, że wpłaty na PFRON nie mają charakteru sankcyjnego i są związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, tym samym nie podlegają one opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek na podstawie art. 28m ust. 1 pkt. 3 ustawy o CIT.

Podstawa prawna:

Pismo z dnia 22.05.2024 r., wydane przez: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, 0111-KDIB2-1.4010.2024.2.MM, CIT estoński – wydatki niezwiązane z działalnością gospodarczą, <http://sip.mf.gov.pl>.

Wydatki na noclegi oraz przejazdy zleceniobiorców i podwykonawców mogą być uznane za koszty uzyskania przychodu

W interpretacji indywidualnej z dnia 5 czerwca 2024 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej potwierdził, że wydatki ponoszone przez spółkę na noclegi oraz przejazdy zleceniobiorców i podwykonawców mogą być uznane za koszty uzyskania przychodów. Zdaniem organu podatkowego, wydatki takie są bezpośrednio związane z działalnością operacyjną spółki i przyczyniają się do osiągnięcia jej przychodów.

Wnioskodawcą była Spółka, która w ramach prowadzonej działalności realizuje wszelkiego rodzaju projekty angażując w nie również zleceniobiorców i podwykonawców, z którymi zawiera umowy o współpracy.

Świadczenie wymienionych usług przez zleceniobiorców i podwykonawców odbywa się zarówno w siedzibie firmy, jak i w lokalizacjach poza biurem głównym, zarówno w Polsce, jak i za granicą. Ze względu na potrzebę szybkiego i sprawnego wykonania zleconych prac oraz skutecznej realizacji projektów, Spółka ponosi koszty związane z noclegami i przejazdami do miejsc wykonywania zadań. Koszty te są dokumentowane fakturami i rachunkami wystawionymi na firmę i nie są przenoszone na zleceniobiorców ani podwykonawców.

W związku z powyższym Spółka chciała się upewnić, czy wydatki związane z noclegami oraz przejazdami zleceniobiorców i podwykonawców mogą być uznane za koszty uzyskania przychodów. Zdaniem Wnioskodawcy wskazane wydatki są kluczowe dla usprawnienia organizacji wspólnych projektów oraz podnoszą motywację i jakość świadczonych usług.

Dyrektor KIS uznał stanowisko Wnioskodawcy za prawidłowe i potwierdził, że wydatki na noclegi oraz przejazdy zleceniobiorców i podwykonawców mogą być uznane za koszty uzyskania przychodów.

Organ podatkowy odwołał się do odpowiednich przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Wskazał, że zgodnie z art. 15 ust. 1 ww. ustawy, koszty uzyskania przychodów to koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub zabezpieczenia ich źródła, pod warunkiem, że nie zostały wyłączone przez art. 16 ust. 1 ustawy o CIT.

Dyrektor KIS wyjaśnił, że wydatki mogą być zaliczone do kosztów uzyskania przychodów, o ile spełnione zostaną określone warunki: koszty muszą być ponoszone przez spółkę i nie mogą być jej zwracane; wydatki te muszą służyć szybkiej i sprawniej realizacji zleceń; wszystkie koszty muszą być odpowiednio udokumentowane fakturami i rachunkami; oraz nie mogą być one wymienione w katalogu wydatków wyłączonych z kosztów uzyskania przychodów, zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy o CIT.

Podstawa prawna:

Pismo z dnia 5.06.2024 r., wydane przez: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, 0111-KDIB1-2.4010.193.2024.2.BD,

---

Towary otrzymane w darowiźnie nie powinny być brane pod uwagę przy ustalaniu podstawy opodatkowania podatku dochodowego

W interpretacji indywidualnej z dnia 10 maja 2024 r. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej potwierdził, że towary handlowe otrzymane w darowiźnie nie powinny być brane pod uwagę przy ustalaniu podstawy opodatkowania podatku dochodowego z prowadzonej działalności gospodarczej. Zdaniem organu podatkowego powinny one być uwzględnione w remanencie początkowym oraz końcowym, jeżeli nie zostały sprzedane.

Wnioskodawcą był mężczyzna prowadzący działalność gospodarczą jako osoba fizyczna, będący czynnym podatnikiem VAT. Mężczyzna w 2023 r. otrzymał w darowiźnie od swojego ojca przedsiębiorstwo, które obejmowało zarówno składniki majątkowe, jak i niemajątkowe. Otrzymane w darowiźnie towary handlowe zostały wpisane do podatkowej księgi przychodów i rozchodów oraz uwzględniono je w remanencie początkowym.

W związku z powyższym mężczyzna chciał się upewnić, czy wartość towarów handlowych otrzymanych w drodze darowizny należy uwzględnić przy ustalaniu podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Zdaniem wnioskodawcy, wartość tych towarów powinna być ujęta w remanencie początkowym (oraz ewentualnie końcowym) oraz w podatkowej księdze przychodów i rozchodów. Jednocześnie wartość ta nie powinna być traktowana jako koszt uzyskania przychodu.

Dyrektor KIS uznał stanowisko mężczyzny za prawidłowe i potwierdził, że towary handlowe otrzymane w darowiźnie nie powinny być brane pod uwagę przy ustalaniu podstawy opodatkowania podatku dochodowego z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Organ podatkowy uzasadnił swoją interpretację, powołując się na odpowiednie przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz regulacje dotyczące prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów. Podkreślił, że wszystkie dochody podlegają opodatkowaniu, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej. Zwrócił też uwagę, że darowizna, mimo że powinna być zarejestrowana w księgach rachunkowych, nie jest uznawana za koszt uzyskania przychodu ze względu na jej nieodpłatny charakter.

Podstawa prawna:

Pismo z dnia 10.05.2024 r., wydane przez: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, 0115-KDIT3.4011.315.2024.1.DP

WYROKI SĄDOWE

Wyrok NSA w sprawie przedłużania terminu zwrotu nadwyżki VAT

Wyrokiem z dnia 23 maja 2024 r. Naczelny Sąd Administracyjny uwzględnił skargi kasacyjne Skarżącej, której organ podatkowy przez blisko 2 lata przedłużał termin do zwrotu nadwyżki VAT.

W przedmiotowej sprawie chodziło o zwrot nadwyżki wskazanej w deklaracji VAT-7 złożonej pod koniec grudnia 2019 r. Organ podatkowy, pomimo że zwrot powinien nastąpić w terminie 60 dni, uznał, że musi dodatkowo zweryfikować zasadność zwrotu i przedłużył termin do końca czerwca 2020 r. Następnie termin ten był przedłużany przez organ podatkowy wielokrotnie. W związku z tym, Spółka złożyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na postanowienie Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Warszawie. W uzasadnieniu Spółka wskazała, że organ podatkowy postępuje niezgodnie z prawem, ponieważ nie przedstawił żadnych argumentów, które w sposób logiczny i przekonujący mogłyby stanowić obiektywną przyczynę przedłużania terminu zwrotu nadwyżki VAT.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 12 kwietnia 2023 r. oddalił jednak skargę Spółki podkreślając, że już sam fakt wszczęcia tzw. postępowania weryfikacyjnego świadczy o tym, że zwrot nadwyżki VAT wymaga dodatkowego zweryfikowania. Zdaniem WSA, oczywistym jest, że organ podatkowy nie uruchamia postępowania weryfikacyjnego, jeżeli zasadność zwrotu podatku nie wymagałaby w jego ocenie dodatkowego sprawdzenia.

Innego zdania był Naczelny Sąd Administracyjny, który co prawda nie zakwestionował prawa organu podatkowego do przedłużania terminu zwrotu nadwyżki VAT, jednakże postępowanie weryfikacyjne powinno odbywać się w ramach określonych procedur. Zdaniem NSA procedura weryfikacyjna winna być zarezerwowana wyłącznie dla sytuacji wyjątkowych, natomiast jej stosowanie nakłada na organ podatkowy określone obowiązki. Jak podkreślił Naczelny Sąd Administracyjny postępowanie weryfikacyjne nie może być traktowane jako blankietowe opóźnianie realizacji praw

podatnika. Organ podatkowy winien wskazać nie tylko na potrzebę weryfikacji określonych okoliczności, ale również powinien wyjaśnić co budzi jego wątpliwości i wymaga dodatkowego wyjaśnienia.

Jak podkreślił NSA, stosowanie przedłużania terminu zwrotu nadwyżki VAT nie może stanowić naruszenia zasady neutralności. I choć organ podatkowy ma prawo, a w niektórych sytuacjach obowiązek weryfikacji zasadności zwrotu podatku, to powinna się ona odbywać w rozsądnym terminie.

Podstawa prawna:

1. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 12 kwietnia 2023 r., sygn. akt III SA/Wa 16/23,
2. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 maja 2024 r., sygn. akt I FSK 1717/23.

NSA: Umorzona subwencja z Tarczy Antykryzysowej może pozbawić 9% stawki CIT

Zła wiadomość dla przedsiębiorców, którzy skorzystali ze wsparcia państwa podczas pandemii. Naczelny Sąd Administracyjny potwierdził, że umorzona subwencja z tarczy antykryzysowej może skutkować utratą prawa do preferencyjnej 9% stawki CIT dla małych podatników.

W czasie pandemii rząd wprowadził tarcze antykryzysowe, aby wspierać przedsiębiorstwa. Jednakże, szybkie i niedopracowane regulacje doprowadziły do licznych problemów. Niektóre firmy musiały zwracać pomoc, inne wpadły w podatkowe pułapki. Przykładem jest skarżąca spółka, która wniosła o interpretację podatkową dotyczącą przychodów z 2021 roku. Spółka poinformowała, że jej przychody ze sprzedaży nie przekroczyły równowartości 2 mln euro, co kwalifikowałoby ją do 9% stawki CIT. Jednakże, po uwzględnieniu umorzonej subwencji z tarczy finansowej, limit ten został przekroczony. Spółka argumentowała, że umorzona subwencja nie powinna być wliczana do limitu.

Zdaniem organu podatkowego umorzona subwencja powinna być uwzględniona w przychodach wyznaczających prawo do obniżonej stawki CIT. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie początkowo przyznał rację spółce, argumentując, że organ nie uwzględnił wyjątkowej sytuacji związanej z pandemią i celów rządowego programu wsparcia. NSA jednak nie zgodził się z tym stanowiskiem, podkreślając, że ustawodawca jasno określił kwotę 2 mln euro jako limit przychodów, nie ograniczając się tylko do przychodów ze sprzedaży. Uznał, że umorzona subwencja stanowi przychód i powinna być uwzględniana przy ustalaniu prawa do obniżonej stawki CIT. NSA uznał, że pomoc państwa była ograniczona do neutralności podatkowej przyznania i umorzenia subwencji. Nie może ona prowadzić do przyznawania innych korzyści podatkowych, takich jak obniżona stawka CIT, jeśli nie zostało to jasno wyrażone w przepisach. Wyrok jest prawomocny.

Podstawa prawna:

Wyrok NSA z 16.02.2024 r., II FSK 1358/23, LEX nr 3717852.

WSA w Gliwicach: Nie każda pożyczka do podmiotu powiązanego stanowi ukryty zysk

W kontekście opodatkowania pożyczek udzielanych podmiotom powiązanym, sądy administracyjne wydają różne, często sprzeczne orzeczenia. Najnowszy wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach ponownie rzuca światło na tę kwestię, podważając przekonanie, że każda pożyczka dla podmiotu powiązanego musi być traktowana jako ukryty zysk.

Sprawa dotyczyła spółki z o.o. będącej na ryczałcie od przychodów spółek (estoński CIT), która zamierzała udzielić pożyczki swojemu podmiotowi powiązanemu. Celem pożyczki było wsparcie rozwoju podmiotu, a nie przeznaczenie środków na działania, które można by uznać za wypłatę zysku. Spółka argumentowała, że pożyczka jest uzasadniona ekonomicznie, co zdaniem WSA w Gliwicach wyróżnia ją od typowego ukrytego zysku. Art. 28m ust. 3 pkt 1 ustawy o CIT definiuje, że przez ukryte zyski można rozumieć m.in. świadczenia pieniężne powiązane z prawem do udziału w zysku, które są realizowane na rzecz podmiotów powiązanych. Interpretacja tego przepisu była dotychczas dokonywana w różny sposób. Przykładowo, WSA w Poznaniu uznał, że wszystkie pożyczki dla podmiotów powiązanych automatycznie kwalifikują się jako ukryte zyski. Tymczasem, WSA w Gliwicach stwierdził, że takie rozumienie przepisu jest zbyt szerokie. WSA w Gliwicach podkreślił, że nie każda pożyczka udzielona podmiotowi powiązanemu jest automatycznie ukrytym zyskiem. Kluczowe jest ustalenie czy pożyczka jest związana z prawem do udziału w zysku. W przypadku opisywanej sprawy, sąd uznał, że pożyczka miała charakter inwestycyjny, co odróżnia ją od ukrytych zysków, których celem jest bezpośrednie przesunięcie kapitału bez realnych podstaw gospodarczych.

Fakt, iż sądy nie zawsze są jednomyślne w swoich ocenach prowadzi do wystąpienia niepewności prawnej po stronie podatników. Spółki, które przeszły na estoński CIT powinny więc dokładnie analizować przesłanki każdej pożyczki, aby ocenić, czy mogą być one potencjalnie zakwalifikowane jako ukryte zyski. Kluczowe może okazać się wykazanie realnego celu gospodarczego oraz niepowiązania świadczenia bezpośrednio z prawem do udziału w zysku.

Podstawa prawna:

1. Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 2805 z późn. zm.),
2. Wyrok WSA w Gliwicach z 12.05.2023 r., I SA/Gl 93/23,
3. Wyrok WSA w Poznaniu z 25.04.2024 r., I SA/Po 122/24,
4. Wyrok WSA w Poznaniu z 29.02.2024 r., I SA/Po 804/23,
5. Pismo z dnia 26.09.2023 r., wydane przez: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, 0111-KDIB1-2.4010.367.2023.1.MC, CIT estoński – dochód z ukrytych zysków, <http://sip.mf.gov.pl>.

NSA: Ryczałt za używanie prywatnych samochodów do celów służbowych podlega opodatkowaniu PIT

Naczelny Sąd Administracyjny potwierdził, że ryczałt wypłacany pracownikom za korzystanie z prywatnych samochodów do celów służbowych jest przychodem podlegającym opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych. To kolejne orzeczenie, które rozstrzyga tę kwestię.

Sprawa dotyczyła gminy, która zawierała umowy z pracownikami na wykorzystywanie ich prywatnych samochodów w celach służbowych, wypłacając im z tego tytułu ryczałt. W świetle wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 2014 roku, który wskazywał, że wypłata ryczałtu następuje w interesie pracodawcy, gmina miała wątpliwości co do opodatkowania takiego świadczenia. Zwróciła się więc o interpretację do Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej. Dyrektor KIS, nie zgadzając się z gminą, stwierdził, że ryczałt stanowi świadczenie pieniężne związane ze stosunkiem pracy i podlega opodatkowaniu. Swoje stanowisko oparł na wykładni literalnej, historycznej oraz systemowej przepisów podkreślając, że obowiązujące regulacje nie przewidują zwolnienia z PIT dla zwrotów kosztów dojazdów prywatnymi samochodami, chyba że wynika to wprost z przepisów szczególnych, które nie dotyczą gminy.

WSA w Gdańsku początkowo przyznał rację gminie, wskazując, że zwrot kosztów używania samochodu dla celów służbowych nie stanowi przychodu pracownika i nie powinien być opodatkowany. Sąd uznał, że ryczałt służy jedynie rekompensacie za uszczerbek ponoszony przez pracownika w związku z wykonywaniem obowiązków. NSA uchylił jednak wyrok WSA w Gdańsku, podkreślając, że ryczałt jest świadczeniem pieniężnym, które zwiększa aktywa pracownika i jako takie powinno podlegać opodatkowaniu. NSA wskazał, że żadne przepisy szczególne nie zwalniają gminy z obowiązku opodatkowania tego typu świadczeń. Przywołał przy tym argumentację wykładni historycznej, która pokazuje, że zwolnienia dla ryczałtów były ograniczane ze względu na liczne nadużycia.

Podstawa prawna:

1. Wyrok NSA z 12 czerwca 2024 r., sygn. akt II FSK 1203/21,
2. Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 226 z późn. zm.).

Niniejszy newsletter został przygotowany przez doradców AXELO Prawo i Podatki / AXELO Ostrowski Domagalski i Wspólnicy sp. k. wyłącznie w celach ogólnoinformacyjnych i nie stanowi porady w rozumieniu polskich przepisów. Nie powinni Państwo opierać swoich działań/decyzji na treści informacji zawartych w tej prezentacji bez uprzedniego uzyskania profesjonalnej porady.